

Дело C-55/20**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

31 януари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (Полша)

Дата на акта за преюдициално запитване:

24 януари 2020 г.

Жалбоподател:

Ministerstwo Sprawiedliwości

Друга страна в производството:R.G.**Предмет на главното производство**

Жалба на Minister Sprawiedliwości (министър на правосъдието, Полша) срещу определение от 8 август 2019 г. за прекратяване на дисциплинарното разследване срещу адвокат R.G.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

– Прилагане на глава III от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар, по-специално на член 10, параграф 6, за дисциплинарните производства срещу адвокати и чуждестранни юристи, вписани в регистъра на адвокатите;

– Разглеждане на касационна жалба от съд, който не се счита за независим и безпристрастен съд по смисъла на член 47 от Хартата;

– Право на Prokurator Generalny (главен прокурор, Полша) и Rzecznik Praw Obywatelskich (омбудсман, Полша) да подават касационни жалби срещу актове на дисциплинарния съд на адвокатурата.

Преюдициални въпроси

- 1) Прилагат ли се за производство относно търсене на дисциплинарна отговорност от адвокати и чуждестранни юристи, вписани в регистъра на адвокатите — във връзка с която отговорност адвокатът може по-специално да бъде глобен, временно лишен от право да упражнява професията или изключен от адвокатската колегия, а чуждестранният юрист може по-специално да бъде глобен, временно лишен от право да оказва правна помощ в Република Полша или да му бъде забранено да оказва правна помощ в Република Полша — разпоредбите от глава III от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (наричана по-нататък „Директивата за услугите“), и по-специално член 10, параграф 6? При утвърдителен отговор, прилагат ли се за посоченото производство — провеждано пред съдилища на адвокатурата в рамките на дела, по които постановените от тези съдилища актове не подлежат на обжалване пред държавните съдилища или по които срещу такива актове може да се използва само извънреден способ за обжалване, какъвто е касационната жалба до Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша) — разпоредбите от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), по-специално член 47, дори когато всички съществени обстоятелства са свързани само с една държава членка?
- 2) Трябва ли, когато — в производството, посочено в първия въпрос — компетентен за разглеждането на касационната жалба срещу решение или определение на дисциплинарния съд на адвокатурата или частната жалба срещу разпореждане, с което се отказва приемане на касационна жалба, съгласно действащите национални разпоредби е орган, който според запитващата юрисдикция в съответствие с оценката на Върховния съд в решение от 5 декември 2019 г., дело № III PO 7/18, не е независим и безпристрастен съд по смисъла на член 47 от Хартата, без приложение да се оставят националните разпоредби, определящи компетентността на такъв орган, като дисциплинарният съд на адвокатурата съответно е длъжен да изпрати касационната или частната жалба за разглеждане на съдебния орган, който би бил компетентен, ако посочените национални разпоредби не бяха пречка за това?
- 3) Може ли (съответно трябва ли), когато — в производството, посочено в първия въпрос — решението или определението на дисциплинарния съд на адвокатурата съгласно становището на същия съд не подлежи на касационно обжалване от Prokurator

Generalny (главен прокурор, Полша) или Rzecznik Praw Obywatelskich (омбудсман, Полша), като се има предвид, че това становище:

- а) противоречи на становището в решение от 27 ноември 2019 г. по дело № II DSI 67/18 на седемчленен състав на Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (дисциплинарна колегия на Върховния съд), тоест органът, който съгласно действащите национални разпоредби е компетентен да разгледа частната жалба срещу разпореждане, с което се отказва приемане на касационна жалба, но който според дисциплинарния съд на адвокатурата в съответствие с оценката на Върховния съд в решение от 5 декември 2019 г., дело № III PO 7/18, не е независим и безпристрастен съд по смисъла на член 47 от Хартата,
- б) съответства на становището, изразено преди това от Izba Karno Sądu Najwyższego (наказателна колегия на Върховния съд), тоест съдебният орган, който би бил компетентен да разгледа такава частна жалба, ако посочените разпоредби не бяха пречка за това,

дисциплинарният съд на адвокатурата да остави без приложение становището на дисциплинарната колегия на Върховния съд?

- 4) Трябва ли в посочената в третия въпрос хипотеза, ако дисциплинарният съд на адвокатурата е сезиран с жалба от министъра на правосъдието, и:
  - а) един от факторите, които според оценката на Върховния съд в решение от 5 декември 2019 г., дело № III PO 7/18, а също и според дисциплинарния съд на адвокатурата позволяват да се приеме, че дисциплинарната колегия на Върховния съд — тоест посоченият в трети въпрос, буква а) орган — не е независим и безпристрастен съд по смисъла на член 47 от Хартата, е влиянието на изпълнителната власт, особено на министъра на правосъдието, върху нейния личен състав,
  - б) функцията на главен прокурор, който съгласно становището на дисциплинарната колегия на Върховния съд, тоест посочения в трети въпрос, буква а) орган, би имал право да подаде касационна жалба срещу определението, постановено по разглежданата жалба, но съгласно становището на наказателната колегия на Върховния съд, тоест посочения в трети въпрос, буква б) орган, и съгласно становището на дисциплинарния съд на адвокатурата няма такова право, по

силата на закона се изпълнява именно от министъра на правосъдието,

дисциплинарният съд на адвокатурата да остави без разглеждане тази жалба, ако само по този начин може да гарантира съответствието на производството с член 47 от Хартата, по-специално избягвайки намесата в него от страна на орган, който не е независим и безпристрастен съд по смисъла на тази разпоредба?

Посочени разпоредби от правото на Съюза

Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар: член 10, параграф 6;

Харта на основните права на Европейския съюз: член 47.

Посочени разпоредби от националното право

Ustawa z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Закон от 26 май 1982 г. за адвокатурата, наричан по-нататък „ЗАдв“: член 11, параграф 2, член 39, точка 1, член 40, точки 1 и 2, член 51, член 54, параграф 1, член 56, точки 1 и 3, членове 63 и 80, член 81, параграф 1, член 82, параграф 2, член 86, член 88а, параграфи 1 и 4, членове 89 и 91, член 91а, параграф 1, членове 91b, 91с и 95n;

Ustawa z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Закон от 5 юли 2002 г. за оказване на правна помощ от чуждестранни юристи в Република Полша, наричан по-нататък „ЗОПЧЮ“): член 4, параграф 1 и член 10, параграфи 1 и 2;

Kodeks postępowania karnego (Наказателно-процесуален кодекс, наричан по-нататък „НК“): член 100, параграф 8 и член 521;

Ustawa от 28 stycznia 2016 r. — Prawo o prokuraturze (Закон от 28 януари 2016 г. за прокуратурата, наричан по-нататък „ЗП“): член 1, параграф 2;

Ustawa от 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Закон от 8 декември 2017 г. за Върховния съд, наричан по-нататък „ЗВС“): член 24 и член 27, параграф 1, точка 1, буква b), първо тире.

Кратко представяне на фактите и производството

- 1 На 8 август 2017 г. Rzecznik Dyscyplinary (Дисциплинарен обвинител) към Izba Adwokacka w Warszawie (Варшавска адвокатска колегия) получава писмо от Prokurator Krajowy — Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego (Национален прокурор — Първи заместник-главен прокурор), наричан по-нататък „националният прокурор“ от 20 юли 2017 г. с искане за образуване на дисциплинарно производство срещу адвокат R.G. Според този орган излъчените на 10 и 11 октомври 2016 г. изявления на адвокат R.G. — в които последният коментирал хипотетичната възможност за повдигане на обвинение за извършено престъпление срещу клиента му, D.T., председател на Европейския съвет — излизат извън границите на свободата на адвокатите на изразяване, възможно е чрез тях да е извършено престъпление, а именно отправяне на заплахата, и те съставляват дисциплинарно нарушение.
- 2 С определение от 7 ноември 2017 г. дисциплинарният обвинител към Варшавската адвокатска колегия отказва да образува дисциплинарно разследване. На 23 май 2018 г., след като е обжалвано от националния прокурор, това определение е отменено с определение на Sąd Dyscyplinary Izby Adwokackiej w Warszawie (Дисциплинарен съд към Варшавската адвокатска колегия, наричан по-нататък „дисциплинарният съд“) и делото съответно е изпратено на дисциплинарния обвинител за провеждане на дисциплинарно производство. С определение от 18 юни 2018 г. дисциплинарният обвинител образува дисциплинарно разследване срещу адвокат R.G. за прекрочване на границите на свободата на словото на 10 и 11 октомври 2016 г. С определение от 28 ноември 2018 г. дисциплинарният обвинител прекратява разследването, тъй като констатира, че деянието не съставлява дисциплинарно нарушение. На 13 юни 2019 г., след подаване на жалба от националния прокурор и жалба от министъра на правосъдието, това определение е отменено от дисциплинарния съд, а делото е изпратено на дисциплинарния обвинител за ново разглеждане. С определение от 8 август 2019 г. дисциплинарният обвинител отново прекратява дисциплинарното разследване срещу адвокат R.G. Това определение е обжалвано както от националния прокурор, така и от министъра на правосъдието.
- 3 Понастоящем предмет на разглеждане от дисциплинарния съд е (може да бъде) жалбата на министъра на правосъдието; що се отнася обаче до жалбата националния прокурор, с разпореждане от 30 август 2019 г. дисциплинарният обвинител отказва да я приеме, но разпореждането е отменено на 10 декември 2019 г. от дисциплинарния съд; до момента посочената жалба не е изпратена от обвинителя на дисциплинарния съд.

Кратко изложение на мотивите за запитването

- 4 Дисциплинарният съд, разглеждащ настоящия спор, счита че има право да отправи преюдициално запитване до Съда на ЕС. Според него той е юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС, тъй като е орган, създаден по силата на закона, има постоянен характер, при правораздаването е независим (член 89, параграф 1 от ЗАдв), разрешава спорове, произнася се по искания на дисциплинарния обвинител за наказване на адвокати и по жалби срещу определения на обвинителя, с които се отказва образуване на дисциплинарно разследване или същото се прекратява, прилага процесуалните разпоредби, съдържащи се в ЗАдв и НПК, актовете му са задължителни и подлежат на принудително изпълнение, действа по искане на страните, а не служебно, и е длъжен да прилага законовите разпоредби. Освен това, в качеството си на юрисдикция от последна инстанция по смисъла на член 267 ДФЕС, той на практика е длъжен да оправи преюдициално запитване.

Първият въпрос — Директивата за услугите

- 5 Дисциплинарният съд има съмнения относно тълкуването на разпоредбите от Директивата за услугите, и по-специално дали разпоредбите от глава III се прилагат за производствата относно търсене на дисциплинарна отговорност от адвокати и чуждестранни юристи, вписани в регистъра на адвокатите, дори ако всички съществени обстоятелства са свързани само с една държава. Този въпрос е важен за разрешаването на спора. Ако разпоредбите от глава III от Директивата за услугите се прилагат за производствата относно търсене на дисциплинарна отговорност от адвокати и чуждестранни юристи, вписани в регистъра на адвокатите, то посочените производства попадат в обхвата на правото на Съюза и приложими в тях се оказват — както що се отнася до протичането им пред дисциплинарните съдилища на адвокатурата, така и що се отнася до протичането им или възможността за протичането им пред съдилищата или другите държавни органи при обжалване на актовете на дисциплинарните съдилища на адвокатурата — разпоредбите от Хартата, по-специално член 47. В такъв случай дисциплинарният съд ще носи задължението, произтичащо от правото на Съюза, да гарантира в протичащото пред него производство изпълнението на изискването за справедлив съдебен процес, съдържащо се в тази разпоредба.
- 6 Дисциплинарният съд е склонен да приеме, че на горния въпрос трябва да се отговори утвърдително. Оказването на правна помощ от адвокати, установени в Съюза, несъмнено попада в приложното поле на член 2, параграф 1 Директивата за услугите, тъй като такава помощ представлява услуга, предоставена от доставчик, установен в държава членка, още повече че по полското право адвокатите са стопански субекти и извършват стопанска дейност. Нещо повече, оказваната от адвокати правна помощ не попада в никое от изключенията по член 2, параграф 2, букви а)–л) от тази

директива. Според дисциплинарния съд системата за извършване на вписвания и заличавания в регистъра на адвокатите представлява „разрешителен режим“ по смисъла на член 4, точка 6 от Директивата за услугите. Част от този режим е и дисциплинарното производство на адвокатурата, тъй като дисциплинарните ѝ съдилища могат в неговите рамки de facto да спрат действието на решение, позволяващо извършване на адвокатска дейност (чрез налагане на наказание временно лишаване от право да се упражнява професията или временно лишаване от право да се оказва правна помощ на територията на Република Полша), или да оттеглят такова решение, при това за срок от поне десет години (чрез налагане на наказание изключване от адвокатската колегия или забрана да се оказва правна помощ на територията на Република Полша). От момента на влизане в сила на решението на дисциплинарния съд адвокатът или чуждестранния юрист губи — временно или завинаги — правото да предоставя услуги. По същество това представлява оттегляне на разрешението по смисъла на член 10, параграф 6 от посочената директива.

- 7 Според дисциплинарния съд разпоредбата на член 3, параграф 1 от Директивата за услугите също не изключва прилагането на разпоредбите от глава III за разглежданите дисциплинарни производства. Разпоредбите от други директиви, регулиращи специфични аспекти на започването или упражняването на дейност, изразяваща се в предоставяне на правни услуги в рамките на свободното предоставяне на услуги или свободата на установяване, всъщност не влизат в противоречие с разпоредбите от глава III. Във всички случаи, дори такова противоречие да възникне по отношение на някои от аспектите, регулирани от разпоредбите в глава III от Директивата за услугите, то не би я засегнало изцяло. Тези други директиви регулират предоставянето на услуги по правна помощ само толкова, доколкото услугите съдържат чуждестранен елемент и като такива попадат в обхвата на свободното предоставяне на услуги, произтичащо от Договора, или свободата на установяване, произтичаща от същия. Приложното поле на глава III от Директивата за услугите обаче е по-широко, тъй като обхваща и хипотези с напълно вътрешен характер (решение на Съда на ЕС от 30 януари 2018 г., C-360/15 и C-31/16, *College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort и Visser Vastgoed Beleggingen BV*). Така поне по отношение на хипотезите с напълно вътрешен характер прилагането на разпоредбите от глава III от Директивата за услугите не трябва да се засяга от член 3, параграф 1 от нея.
- 8 Прилагането на разпоредбите от глава III от Директивата за услугите за разглежданите производства пред дисциплинарните съдилища на адвокатурата не се изключва и от член 1, параграф 5 от нея. Съгласно член 86 от ЗАДв дисциплинарното производство се провежда независимо от наказателното производство. Освен това целта на дисциплинарното производство по същество е различна от целта на наказателното производство. Дисциплинарното производство в известен смисъл служи за гарантиране на ефективността на системата, регламентираща достъпа до

предоставянето на правни услуги. В това отношение то е елемент от „разрешителния режим“, без който това производство би загубило смисъла си.

Вторият въпрос — компетентност за разглеждане на касационната жалба или частната жалба срещу отказа да се приеме касационна жалба

- 9 Вторият въпрос се отнася за органа, който е компетентен да разгледа касационната жалба срещу решение на дисциплинарния съд на адвокатурата или частната жалба срещу разпореждане, с което се отказва приемане на касационна жалба. Съгласно член 27, параграф 1, точка 1, буква b), първо тире от ЗВС по делата, които се разглеждат от Върховния съд във връзка с дисциплинарни производства, провеждани по ЗАдв, компетентна е неговата *Izba Dyscyplinarna* (дисциплинарна колегия, наричана по-нататък „дисциплинарната колегия на ВС“). Въпросът дали дисциплинарната колегия на ВС е независим и безпристрастен съд по смисъла на член 47 от Хартата вече е разглеждан от Съда на ЕС и Върховния съд. Позовавайки се на решение на Съда на ЕС от 19 ноември 2019 г., C-585/18, C-624/18 и C-625/18, А.К. (Независимост на дисциплинарната колегия на Върховния съд), в решение от 5 декември 2019 г., дело № III РО 7/18, Върховният съд приема, че дисциплинарната колегия на ВС не е независим и безпристрастен съд по смисъла на член 47 от Хартата. Един от факторите, довели Върховния съд до този извод, е влиянието на изпълнителната власт, особено на министъра на правосъдието, върху състава на този орган.
- 10 При това положение изглежда е възможно и необходимо без приложение да се оставят националните разпоредби, определящи компетентността на дисциплинарната колегия на ВС, а именно член 27, параграф 1, точка 1, буква b), първо тире от ЗВС. В такава хипотеза съгласно член 24 от ЗВС за разглеждането на съответните касационни и частни жалби компетентна би била *Izba Karne Sądu Najwyższego* (наказателна колегия на Върховния съд, наричана по-нататък „наказателната колегия на ВС“), тъй като дисциплинарни дела срещу адвокати са дела, за които се прилагат разпоредбите от НПК. Съдът на ЕС обаче трябва да изясни дали горното заключение е основателно също когато оставянето без приложение трябва да се извърши не от Върховния съд, а от самия дисциплинарен съд на адвокатурата.
- 11 Тъй като по националното право след оповестяването или постановяването на акта дисциплинарният съд на адвокатурата е длъжен да даде указания на участниците в производство (евентуално и министъра на правосъдието) за срока и начина за неговото обжалване или за необжалваемостта му, дисциплинарният съд иска да се установи дали предвид съдържанието на решението на Върховния съд от 5 декември 2019 г. при формулирането на указанията трябва да пропусне текста на член 27, параграф 1, точка 1, буква b), първо тире от ЗВС и да укаже, че жалбата — ако дисциплинарният съд

счете, че съответният акт е обжалваем — се подава до наказателната колегия на ВС.

- 12 Отправна точка във формулировката на втория въпрос е условието, че посоченото в първия въпрос производство, включително настоящото, попада в приложното поле на Хартата, и по-специално на член 47. Това изначално условие, предопределящо допустимостта на този въпрос, ще бъде изпълнено, първо, при утвърдителен отговор на първия въпрос. Второ, според дисциплинарния съд колебания са възможни по отношение на напълно вътрешния характер на спора, тъй като той се отнася за действия на адвокат R.G., действащ като пълномощник на председателя на Европейския съвет, D.T. Трето, Съдът на ЕС прави връзка със Съюза, която е решаваща за неговата компетентност, дори при потенциален презграничен характер на спора или пък на приложените по него разпоредби. Достатъчна е съответно възможността предприятие от друга държава членка да е заинтересовано от извършване на регламентирана дейност в друга държава членка (вж. решения от 11 юни 2015 г., C-98/14 *Berlington* и цитираната съдебна практика, от 1 юни 2010 г., C-570/07 и C-571/07, *Blanco Perez* и *Chao Gomez*, от 19 юли 2012 г., C-470/11 *Garkalns*, от 15 ноември 2016 г., C-268/15 *Ullens de Schooten*, т. 50). В допълнение, за да се признае наличието на връзка със Съюза и съответно компетентността на Съдът на ЕС, е достатъчна възможността между лицата, получатели на услугите от регламентирана стопанска дейност, да се окажат лица от други държави членки (решения от 11 юни 2015 г., C-98/14 *Berlington*, от 15 ноември 2016 г., C-268/15 *Ullens de Schooten*, т. 51). Сред клиентите на адвокатите от Варшавската адвокатска колегия, а дори на самия адвокат R.G., несъмнено могат да се открият — а дори и със сигурност има — лица от други държави членки. Четвърто, компетентността на Съда на ЕС да отговори на преюдициалните въпроси по дело, по което всички обстоятелства се вписват в рамките на една държава членка, може да се обоснове с факта, че националното право задължава запитващата юрисдикция да даде възможност на гражданите на държавата членка на тази юрисдикция да се ползват от същите права, които гражданин на друга държава членка, намиращ се в същото положение, би могъл да получи въз основа на правото на Съюза (решение от 15 ноември 2016 г., C-268/15 *Ullens de Schooten*, т. 52 и цитираната съдебна практика). Като се има предвид полското право, трудно може да се приеме, че едни (по-високи) изисквания трябва да се прилагат при разглеждането на дисциплинарни дела срещу чуждестранни юристи от държавите членки на Съюза, вписани в регистъра на адвокатите, и срещу адвокати, граждани на държави членки, или адвокати, свързани с предоставянето на услуги в полза на лица от други държави членки, а други (по-ниски) изисквания трябва да се прилагат за останалите адвокати, включително притежаващите полско гражданство и действащи в полза на полски клиенти. Такъв вид обратна дискриминация е недопустима по полското право.

Третият въпрос — способ за разрешаване на проблема с правото на касационно обжалване

- 13 Поради причините, които вече бяха представени в мотивите към втория въпрос, непременно трябва да се изясни не само кой орган ще се окаже компетентен да разгледа евентуалната касационна жалба срещу решението на дисциплинарния съд или частната жалба срещу отказа да се приеме касационна жалба, но също и дали изобщо е налице право на касационно обжалване. Това е от съществено значение, както поради съдържанието на указанията, които дисциплинарният съд е длъжен да даде при оповестяването или постановяването на акт, така и предвид последващите му задължения при подаване на касационна жалба, както и поради евентуалната необходимост от гарантиране по друг начин в това отношение на изискването, произтичащо от член 47 от Хартата. Поради причините, които бяха изложени в точка 12 по-горе, този проблем попада в обхвата на правото на Съюза, а неговото изясняване е от компетентността на Съда на ЕС.
- 14 Съмненията на дисциплинарния съд се дължат на факта, че съгласно становището, застъпвано досега от наказателната колегия на ВС, правната доктрина и дисциплинарните съдилища на адвокатурата, по дела като разглежданото право на касационно обжалване нямат не само страните, но и главният прокурор и омбудсманът. По-специално по такива дела тези субекти нямат право на т.нар. извънредно касационно обжалване, предвидено в член 521 от НПК. Дисциплинарният съд също споделя това становище. В решение на седемчленен състав на дисциплинарната колегия на ВС от 27 ноември 2019 г., дело № II DSI 67/18, постановено впрочем по друго дело относно адвокат R.G., обаче се приема, че по такива дела касационната жалба по член 521 НПК е допустима. Това би означавало, че по тези дела касационна жалба могат да подадат главният прокурор и омбудсманът. Дисциплинарният съд съответно има съмнения дали горното становище на дисциплинарната колегия — което впрочем формално не го обвързва — трябва да се вземе предвид или е правно ирелевантно, след като, както бе изяснено по-горе, съгласно решение на Върховния съд от 5 декември 2019 г., дело № III PO 7/18, дисциплинарната колегия на ВС не е независим и безпристрастен съд по смисъла на член 47 от Хартата.

Четвъртият въпрос — способ за гарантиране на разглеждането на делото от независим и безпристрастен съд по смисъла на член 47 от Хартата

- 15 В настоящото дело дисциплинарният съд трябва да разгледа жалба на министъра на правосъдието, подадена от него не в качеството на страна в производството, а като специален субект на основание член 88а, параграф 4 от ЗАДв, където му се предоставя право на обжалване по всяко дело. Съгласно становището, застъпвано досега от наказателната колегия на ВС, правната доктрина и дисциплинарните съдилища на адвокатурата, по такива дела евентуалното определение на дисциплинарния съд, с което се

потвърждава обжалваното определение за прекратяване на разследването, не подлежи на касационно обжалване. Различно е обаче застъпеното становище в решението на седемчленен състав на дисциплинарната колегия на ВС от 27 ноември 2019 г., дело № II DSI 67/18, в което се приема, че срещу такова определение касационна жалба може да подаде главният прокурор, който съгласно член 1, параграф 2 от ЗП е именно министърът на правосъдието. В това отношение е от съществено значение, че един от факторите, накарали Върховния съд да приеме, че дисциплинарната колегия на ВС не е независим и безпристрастен съд по смисъла на член 47 от Хартата, е нейната зависимост от изпълнителната власт, особено влиянието на министъра на правосъдието (който в същото време е главен прокурор) върху личния ѝ състав.

- 16 С оглед на гореизложените обстоятелства, а и на факта, че както настоящото дело, така и дело № II DSI 67/18 се отнасят за един и същ адвокат, като настоящото дело е образувано по искане на първия заместник-главен прокурор и изложените в него оплаквания срещу адвоката се отнасят за изявленията на последния за действията на прокуратурата, Дисциплинарният съд вижда опасност дори и при прилагане на мерките, посочени във втория и третия въпрос — тоест дори ако дисциплинарният съд приеме, че в разглеждания случай липсва право на касационно обжалване, а евентуалната частна жалба срещу отказа да се приеме касационна жалба трябва да се изпрати на наказателната колегия на ВС — подадената от главния прокурор (министъра на правосъдието) касационна жалба все пак да бъде разгледана от дисциплинарната колегия на ВС. Тази възможност подвига въпроса как дисциплинарният съд — ако счете опасността за реална — може (или съответно трябва) да постъпи, за да се избегне такова положение и същевременно да се гарантира, че изискването, произтичащо от член 47 от Хартата, ще бъде спазено по настоящото дело.
- 17 Действията на министъра на правосъдието в качеството на специален субект обосновават необходимостта да се прецени дали, ако посочената по-горе опасност се окаже реална, дисциплинарният съд трябва да остави жалбата в настоящото производство без разглеждане, въпреки че съгласно действащите разпоредби тя *prima facie* е допустима. В противен случай е възможно да възникне положение, при което *de facto* един и същ субект — действаш по някога като министър на правосъдието, по някога като главен прокурор, а по някога като субект, който фактически оказва решаващо влияние върху личния състав на дисциплинарната колегия на ВС, признаваща му впоследствие правото да подаде недопустима по закон касационна жалба, която в крайна сметка тя и разглежда — със своите действия става причина за неизпълнение по това дело на изискването, произтичащо от член 47 от Хартата, за разглеждане на делото от независим и безпристрастен съд.